

BAROMETR HUMANITARNY

2025

SŁOWO WSTĘPU

S. 3

1

O BADANIU/ METODOLOGIA BADANIA

S. 4

2

NAJWAŻNIEJSZE WNIOSKI

S. 5

3

WYNIKI BADANIA

S. 7

4

AKTYWNOŚĆ DOBRO CZYNNA POLAKÓW I CHĘĆ WSPARCIA CELÓW SPOŁECZNYCH

S. 7

4a

POSTAWY POLEK I POLAKÓW WOBEC POMOCY HUMANITARNEJ

S. 16

4b

Szanowni Państwo,

W 2023 roku – po eskalacji wojny w Ukrainie – obserwowaliśmy **skokowy wzrost zaangażowania w pomaganie**. Wówczas 88 proc. respondentów zadeklarowało wykonanie aktywności dobroczynnej w ciągu 12 miesięcy poprzedzających badanie. W 2025 roku było to 83 proc. Widzimy zatem, że zaangażowanie Polek i Polaków powoli wraca do poziomu sprzed zrywu pomocowego w 2023 roku. Odbywa się to na wielu poziomach, od deklarowanych aktywności pomocowych, przez gotowość do wsparcia finansowego określonych celów i grup, po wskazywane motywacje do pomagania.

Najbardziej widoczną zmianę obserwujemy w stosunku do pomagania **migrantom i uchodźcom**. O ile na początku 2023 roku 62 proc. respondentów było gotowych wesprzeć własnymi pieniędzmi uchodźców, a 52 proc. – migrantów, to w 2025 roku odsetek ten skurczył się do 43 i 34 proc.

Jak pokazuje tegoroczny raport, uchodźcy i migranci należą do grup społecznych, które wsparlibyśmy najmniej chętnie. Odsetek osób chcących wspierać uchodźców spadł z 15 do 4 proc., zaś migrantów – z 6 do 4 proc. Zaczęliśmy traktować uchodźców i migrantów w podobny sposób, chociaż jeszcze niedawno ci pierwsi kojarzyli się nam z ludźmi uciekającymi przed wojną, a ci drudzy – z ludźmi szukającymi lepszych warunków ekonomicznych. Tym samym tej pierwszej grupie – jako bardziej potrzebującej – częściej byliśmy gotowi pomóc. Dziś jednak znikomy odsetek Polek i Polaków jest gotowy wspierać zarówno uchodźców, jak i migrantów.

Pojawia się pytanie: dlaczego tak się dzieje? Czy to efekt zmęczenia kryzysami migracyjnymi i konfliktami zbrojnymi, czy problem jest bardziej złożony? Jako organizacja działająca na granicy polsko-białoruskiej, wielokrotnie apelowaliśmy do decydentów o zmianę podejścia do osób poszukujących schronienia. W znaczeniu systemowym, chociażby poprzez zaprzestanie pushbacków, ale również w znaczeniu czysto ludzkim – poprzez uznanie podmiotowości osób na granicy. W ciągu ostatnich lat obserwowaliśmy, jak migranci i uchodźcy stają się elementem dehumanizującej retoryki politycznej, a antymigranckie i antyuchodźcze nastroje zapewne są jej efektem.

Pocieszające jest to, że – mimo niechęci do wsparcia uchodźców i migrantów własnymi pieniędzmi – **ponad połowa Polek i Polaków uważa, że organizacje medycznej pomocy humanitarnej powinny mieć dostęp i móc pomagać osobom, które przekroczyły granicę polsko-białoruską**. Możliwe więc stwierdzić, że w większości, mimo nasilającej się dehumanizacji, uważamy, że uchodźcom należy się niezbędna pomoc, i że – tak zwyczajnie – dostrzegamy w nich drugiego człowieka.

DRAGINJA NADAŽDIN, DYREKTORKA BIURA
LEKARZY BEZ GRANIC W POLSCE

O BADANIU

„Barometr Humanitarny” to cykliczne badania opinii, jakie Lekarze bez Granic prowadzą w Polsce na temat postaw humanitarnych Polek i Polaków oraz ich zaangażowania w pomaganie innym. Badania zostały przeprowadzone w 2021, 2023, 2024 i 2025 roku.

Więcej na temat poszczególnych edycji badania i ich wyników można przeczytać na stronie www.lekarze-bez-granic.pl/barometr-humanitarny

METODOLOGIA BADANIA

PRÓBA BADAWCZA

Reprezentatywna próba mieszkańców Polski w wieku 18+ o wielkości N=1000

TECHNIKA BADANIA

Badanie zostało zrealizowane techniką wywiadów internetowych wspomaganą komputerowo – CAWI

Badanie opinii „Barometr Humanitarny 2025” zrealizowała agencja badawcza Opinia24 na zlecenie Lekarzy bez Granic. Badania zrealizowano między 7 a 19 lutego 2025 roku.

Wszystkie prezentowane na wykresach wyniki są przedstawione w wartościach procentowych. Udziały procentowe są zaokrąglone do liczb całkowitych, a w przypadku preferencji wyborczych do jednego miejsca po przecinku. Oznacza to, że w niektórych przypadkach wyniki mogą nie sumować się do 100 proc.

NAJWAŻNIEJSZE WNIOSKI

1 SPADA AKTYWNOŚĆ DOBROCZYNNA POLEK I POLAKÓW

---

83 proc. ankietowanych deklaruje, że w ciągu ostatnich 12 miesięcy choć raz zaangażowało się w aktywność dobroczynną. Jest to wynik nieco niższy niż w 2023 roku (88 proc.). Z roku na rok obserwujemy mniejsze zaangażowanie Polaków w większość działań dobroczynnych ujętych w badaniu. Spada również różnorodność podejmowanych przez nich aktywności.

W tegorocznym badaniu, podobnie jak w latach ubiegłych, spośród podejmowanych działań dobroczynnych respondenci najczęściej wymieniali przekazanie pieniędzy do puszk w trakcie zbiórki (43 proc. wskazań). Na kolejnych miejscach znalazło się przekazanie 1,5 proc. podatku organizacji pożytku publicznego (39 proc.) oraz przekazanie potrzebującym ubrań, żywności lub innych przedmiotów (36 proc.).

2 WŁASNYMI PIENIĘDZMI NAJCHĘTNIEJ WSPARLIBYŚMY ZDROWIE I LECZENIE ORAZ DZIECI

Cele, które respondenci najchętniej wsparliby własnymi pieniędzmi to zdrowie i leczenie (77 proc. wskazań), pomoc ludziom z krajów dotkniętych katastrofami naturalnymi (74 proc.) oraz opieka nad zwierzętami (73 proc.). Większość celów uzyskała niższy wynik niż dwa lata temu. Zdecydowane spadki na przestrzeni dwóch lat odnotowała walka z niedożywieniem (spadek z 81 do 72 proc.) oraz prawa człowieka (spadek z 67 do 61 proc.).

Grupą, którą najchętniej wsparlibyśmy własnymi pieniędzmi – podobnie jak w latach ubiegłych – są dzieci (51 proc.). Powyżej 30 proc. respondentów wskazało również osoby dotknięte przez katastrofy naturalne (39 proc.) oraz doświadczające kryzysu niedożywienia (30 proc.). W porównaniu do 2023 roku badani rzadziej wskazują na wspieranie osób dotkniętych przez konflikty zbrojne (spadek z 35 proc. w 2023 r. do 25 proc. w 2025 r.) oraz mieszkańców krajów najuboższych (spadek z 31 proc. do 25 proc.).

3 NAJWIĘKSZA ZMIANA DOTYCZY UCHODźCÓW I MIGRANTÓW

Największe spadki chęci wspierania dotyczą pomocy uchodźcom i migrantom. O ile na początku 2023 roku pomoc uchodźcom gotowych było wesprzeć własnymi pieniędzmi 62 proc., a migrantów 52 proc. respondentów, w 2025 roku odsetek ten skurczył się zdecydowanie – odpowiednio do 43 i 34 proc.

Tendencje te znajdują potwierdzenie w odpowiedzi na pytanie o grupy społeczne, które Polki i Polacy gotowi są wspierać. Odsetek osób chcących wspierać uchodźców spadł z 15 do 4 proc., zaś migrantów – z 6 do 4 proc.

Mimo tego ponad połowa Polek i Polaków (57 proc.) uważa, że organizacje medycznej pomocy humanitarnej „powinny mieć dostęp i móc pomagać osobom, które przekroczyły granicę polsko-białoruską”.

4 SPADA SATYSFAKCJA Z POMAGANIA, MNIJ MOTYWUJĄ NAS ZAGROŻENIA ZEWNĘTRZNE

Najczęstszą motywacją do pomagania jest przekonanie, że „ludzie powinni sobie pomagać” oraz wiara w zasadę wzajemności („dobro wraca”) – po 53 proc. wskazań dla obu odpowiedzi.

Zdecydowanie mniej osób niż dwa lata temu jako motywację do pomagania wskazuje zaniepokojenie obecną sytuacją i poczucie, że „chcę coś zrobić”. Takich wskazań było 26 proc., w porównaniu do 37 proc. w roku 2023. Spada również nasza satysfakcja z pomagania. (motywuje ona do działania 23 proc. respondentów, o 7 pproc. mniej niż dwa lata temu).

5 UWAŻAMY, ŻE POMOC POWINNA TRAFIAĆ PRZEDE WSZYSTKIM DO POLAKÓW

Pomoc humanitarna jest „raczej potrzebna” lub „bardzo potrzebna” – uważa tak 86 proc. badanych. Odsetek zdecydowanych odpowiedzi – „bardzo potrzebna” – spadł z 63 do 39 proc. w ciągu dwóch lat.

W tym samym czasie z 16 do 10 proc. zmniejszyła się grupa osób uważających, że pomoc humanitarna powinna być kierowana przede wszystkim do „potrzebujących w bezpośrednim sąsiedztwie Polski, np. w Ukrainie”. Znacząco – z 33 do 53 proc. – wzrósł odsetek badanych uważających, że pomoc powinna trafiać „przede wszystkim do Polaków, bo mamy dużo własnych problemów”.

6 LUDZIOM DOTKNIĘTYM SKUTKAMI KRYZYSÓW POWINNY PRZEDE WSZYSTKIM POMAGAĆ PAŃSTWA, KTÓRYCH KRYZYS DOTYCZY

Zapytani „kto powinien pomagać ludziom dotkniętym skutkami kryzysów humanitarnych”, respondenci najczęściej wskazywali państwa, których kryzys dotyczy (81 proc., ze wzrostem 9 pproc. w stosunku do 2024 r.).

W dalszej kolejności wskazywali instytucje międzynarodowe (81 proc.) oraz zamożne, rozwinięte gospodarczo kraje (79 proc.). Na biznes wskazało aż 72 proc. Polek i Polaków, o 6 pproc. więcej względem ubiegłego roku. Zestawienie podmiotów, które powinny pomagać poszkodowanym, zamyka państwo polskie (69 proc.) i osoby indywidualne (64 proc.).

WYNIKI BADANIA

AKTYWNOŚĆ DOBROCZYNNA POLAKÓW I CHĘĆ WSPARCIA CELÓW SPOŁECZNYCH

I. AKTYWNOŚĆ DOBROCZYNNA

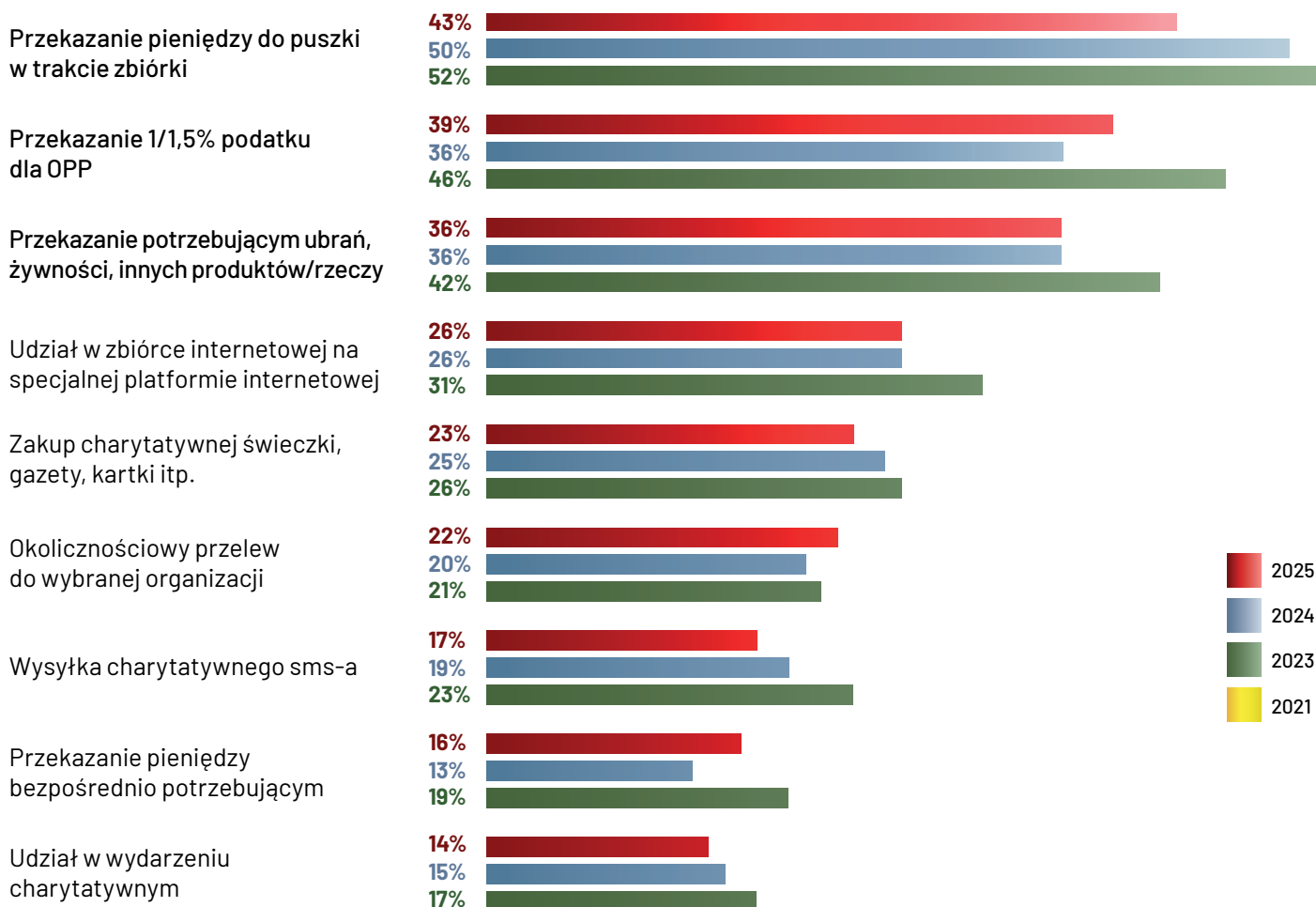
83 proc. ankietowanych deklaruje, że w ciągu ostatnich 12 miesięcy choć raz zaangażowało się w aktywność dobroczynną. Jest to wynik nieco niższy niż w roku 2024 (85 proc.) i 2023 (88 proc.). Biorąc pod uwagę trzy ostatnie lata, z roku na rok obserwujemy mniejsze zaangażowanie Polek i Polaków w większość ujętych w badaniu działań dobroczynnych. Jednocześnie w porównaniu do badania z 2021 roku – przed pełnoskalową inwazją Rosji na Ukrainę – liczba osób deklarujących działania dobroczynne, wzrosła o 25 pproc.

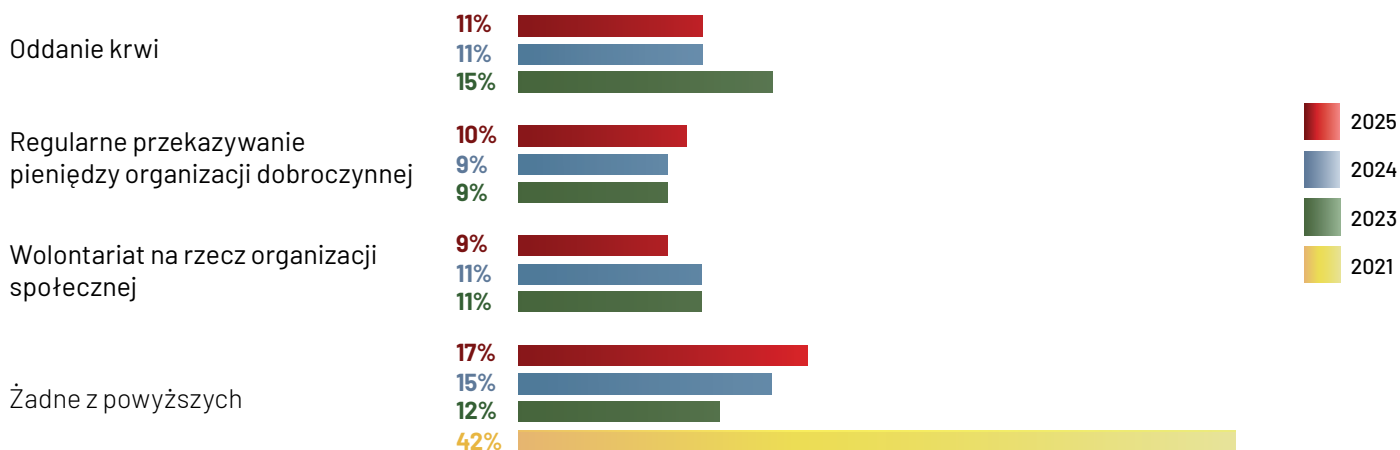
Zapytani o aktywności dobroczynne podjęte w ciągu ostatniego roku, respondenci najczęściej wymieniali przekazanie pieniędzy do puszek w trakcie zbiórki (43. proc. wskazań, o 9 pproc. mniej niż dwa lata temu).

Na drugim miejscu znalazło się przekazanie 1,5 proc. podatku organizacjom pożytku publicznego. Taką aktywność deklaruje 39 proc. Polek i Polaków (o 7 pproc. mniej niż w 2023 r.). Trzecią najczęściej wskazywaną formą pomocy jest przekazanie potrzebującym ubrań, żywności lub innych przedmiotów (36 proc. w 2025 r., w porównaniu do 42 proc. w 2023 r.).

Pozostałe wskazania aktywności dobroczynnych nie różnią się znacząco w porównaniu do lat poprzednich, choć tam też obserwujemy niewielkie spadki.

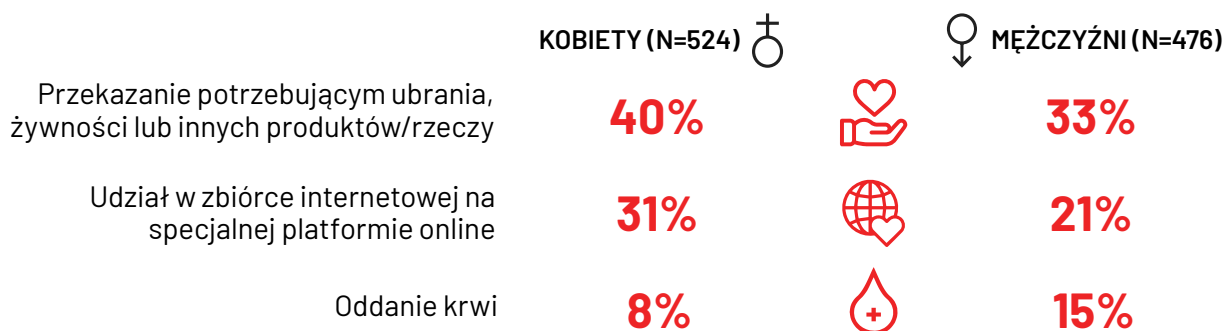
Czy w ciągu ostatnich 12 miesięcy wykonał(a) Pan(i) którąkolwiek z następujących czynności? (2025 N=1000, 2024 N=1000, 2023 N=1080, 2021 N=1009)

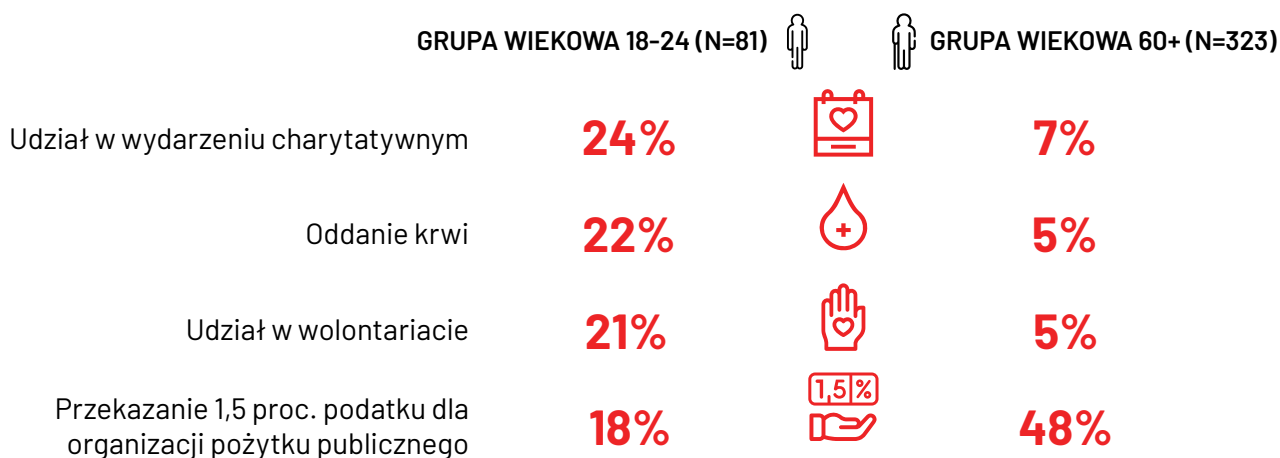
AKTYWNOŚĆ DOBROCZYNNNA A PŁEĆ

Kobiety częściej niż mężczyźni deklarują przekazywanie potrzebującym ubrań, żywności lub innych produktów/rzeczy (40 proc. w porównaniu do 33 proc.) oraz udział w zbiórkach internetowych na specjalnych platformach (31 proc. w porównaniu do 21 proc.). Z kolei większy odsetek mężczyzn deklaruje oddawanie krwi (15 proc. w porównaniu do 8 proc.).

AKTYWNOŚĆ DOBROCZYNNNA A WIEK

Młodsze osoby w wieku 18-24 lata częściej deklarują zaangażowanie w aktywne formy pomocy niż osoby starsze, w wieku powyżej 60 lat. Można tu wymienić udział w wydarzeniach charytatywnych (24 proc. w porównaniu do 7 proc.), oddanie krwi (22 proc. w porównaniu do 5 proc.) oraz aktywność w wolontariacie (21 proc. w porównaniu do 5 proc.). Z kolei osoby powyżej 60. roku życia częściej deklarują przekazywanie 1,5 proc. podatku dla organizacji pożytku publicznego (48 proc. w porównaniu do 18 proc. w grupie 18-24 lata).

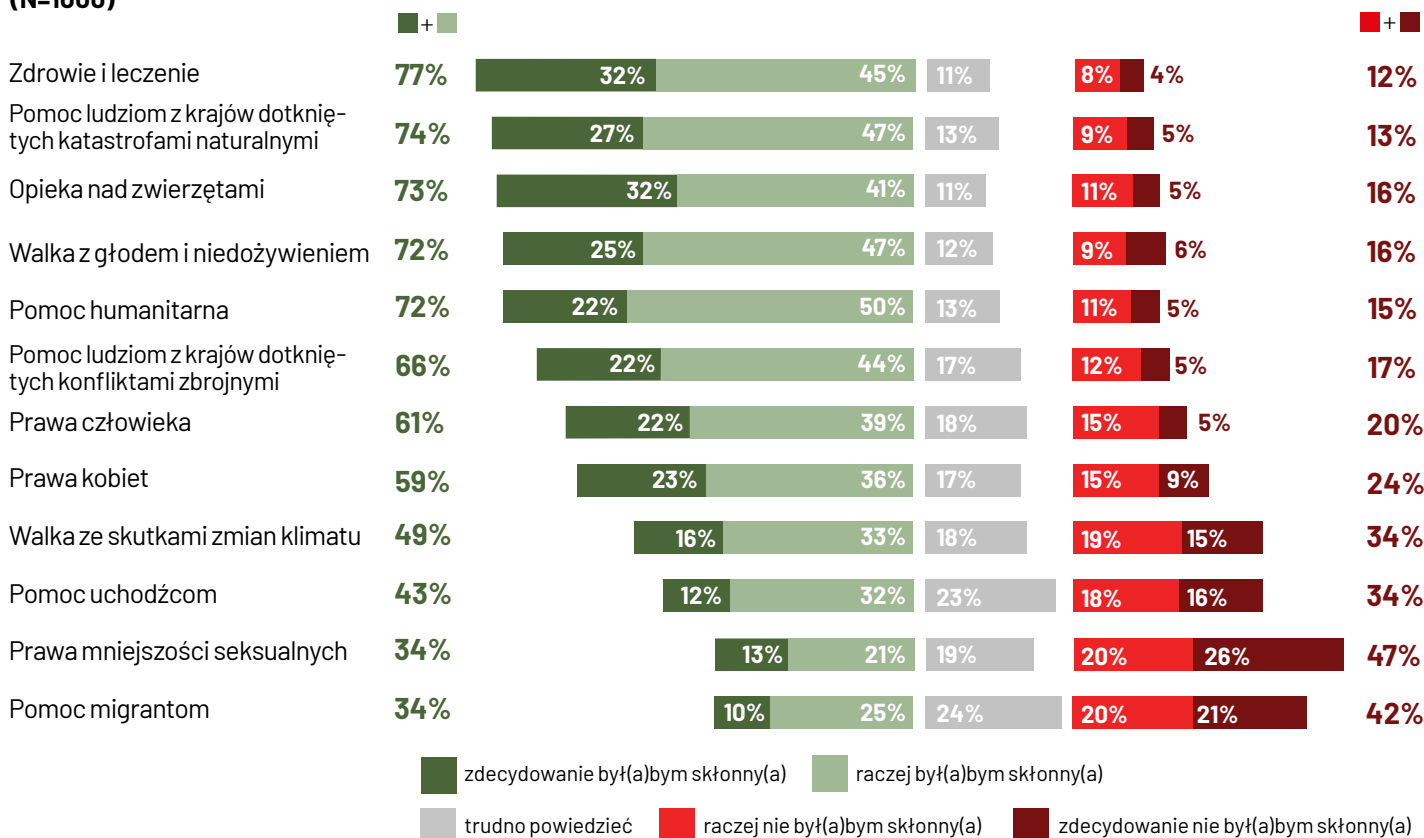
II. CHĘĆ WSPARCIA PIENIĘŻNEGO CELÓW SPOŁECZNYCH

Badani najczęściej wskazują gotowość finansowego wsparcia celów związanych ze zdrowiem i leczeniem (77 proc.) oraz pomocy ludziom z krajów dotkniętych katastrofami naturalnymi (74 proc.). 70-procentowy próg wskazań przekroczyły również opieka nad zwierzętami (73 proc.), walka z głodem i niedożywieniem (72 proc.) oraz pomoc humanitarna (72 proc.).

Ponad dwie trzecie ankietowanych (66 proc.) deklaruje, że jest skłonna wesprzeć pieniądze ludzi z krajów dotkniętych konfliktami zbrojnymi, 61 proc. wskazało na prawa człowieka, a 59 proc. – prawa kobiet.

Mniej niż połowa respondentów wskazuje na gotowość do wsparcia walki ze skutkami zmian klimatu (49 proc.) oraz pomocy uchodźcom (43 proc.). Zestawienie zamykają migranci oraz prawa mniejszości seksualnych (obie odpowiedzi po 34 proc. wskazań).

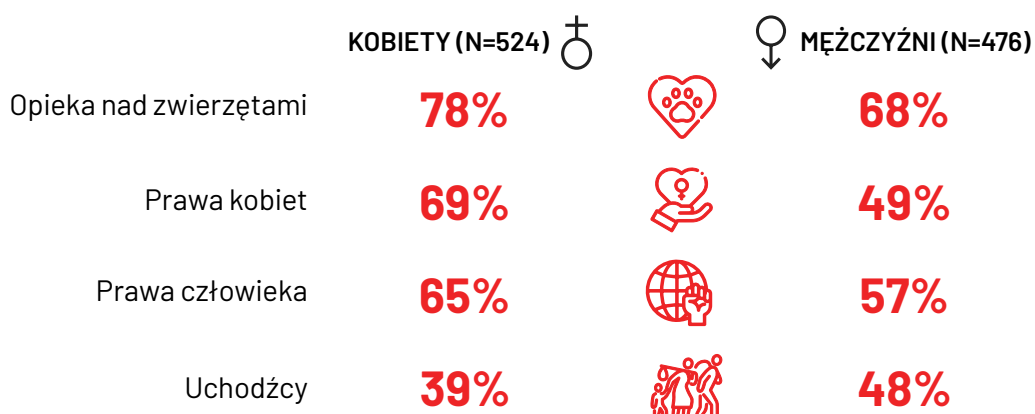
Czy był(a)by Pan(i) skłonny(a) czy też nie był(a)by skłonny(a) wesprzeć z własnych pieniędzy następujące cele? (N=1000)

CHĘĆ WSPARCIA PIENIĘŻNEGO CELÓW SPOŁECZNYCH A PŁEĆ

Kobiety częściej niż mężczyźni deklarują chęć wspierania własnymi pieniędzmi różnych celów społecznych. Dotyczy to zwłaszcza opieki nad zwierzętami (78 proc. wskazań wśród kobiet w porównaniu do 68 proc. wskazań wśród mężczyzn), praw kobiet (69 proc. w porównaniu do 49 proc.) oraz praw człowieka (65 proc. w porównaniu do 57 proc.).

Z kolei mężczyźni częściej niż kobiety deklarują gotowość wsparcia uchodźców (48 proc. wskazań wśród mężczyzn w porównaniu do 39 proc. wskazań wśród kobiet).

CHĘĆ WSPARCIA PIENIĘŻNEGO CELÓW SPOŁECZNYCH A WIEK

Różnice w gotowości do wsparcia różnych celów społecznych widać również w poszczególnych grupach wiekowych. Młodsze osoby częściej niż starsi badani deklarują chęć wsparcia opieki nad zwierzętami, praw człowieka, kobiet i mniejszości seksualnych. Wśród osób w wieku 18-24 lata te cele wskazało odpowiednio 83 proc., 73 proc., 70 proc i 47 proc. badanych. A w grupie 25-34 lata – 82 proc., 73 proc., 70 proc i 49 proc.

Dodatkowo osoby w grupie 18-24 lata chętniej niż osoby w innych grupach wiekowych wsparłyby ludzi z krajów dotkniętych katastrofami naturalnymi (85 proc. wskazań). Z kolei osoby w grupie 25-34 lata – walkę ze zmianami klimatu (58 proc. wskazań).

Badani w wieku 60 lat i więcej częściej niż inni gotowi są wspierać ludzi z krajów dotkniętych katastrofami naturalnymi (80 proc.) lub konfliktami zbrojnymi (72 proc.) oraz uchodźców (55 proc.).

GRUPA WIEKOWA 18-24 LATA (N=81) ↑

GRUPA WIEKOWA 25-34 LATA (N=149) ↑

GRUPA WIEKOWA 60+ (N=323) ↑

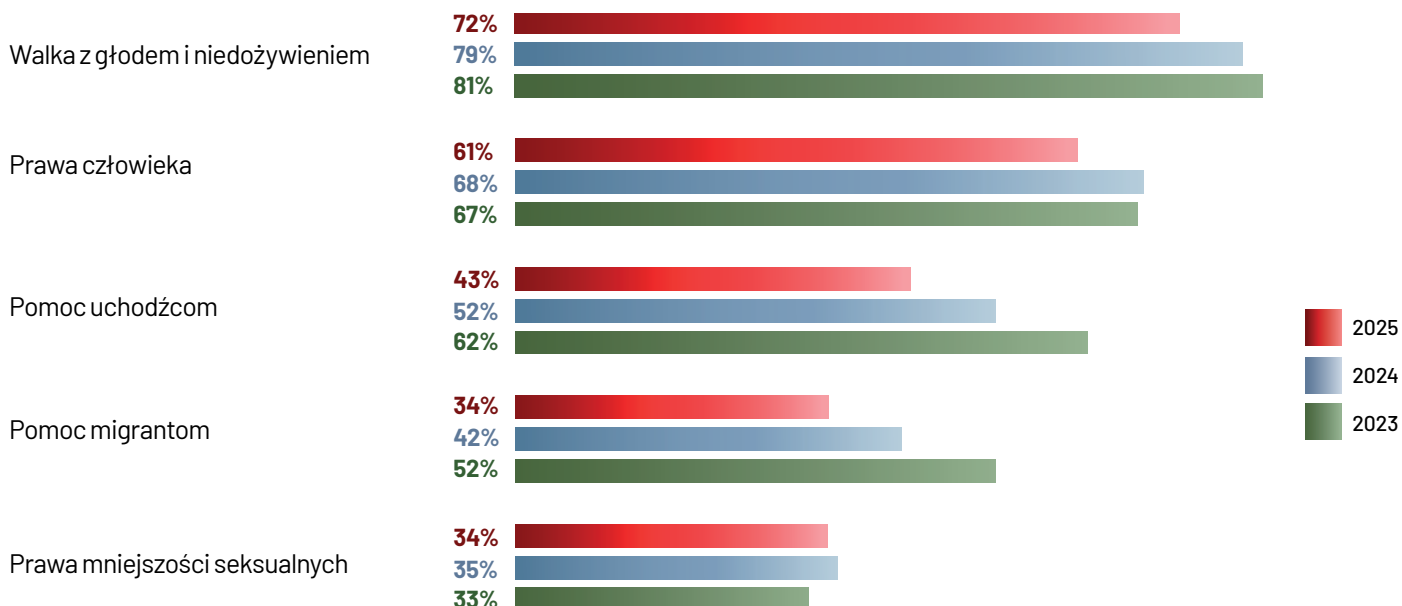

Gotowość wspierania większości celów charytatywnych na przestrzeni lat pozostaje stabilna, jednak w niektórych przypadkach widoczne są spadki.

Największe różnice widać w chęci pomocy uchodźcom (spadek z 62 proc. w 2023 r. do 43 proc. w 2025 r.) oraz pomocy migrantom (z 52 proc. do 34 proc.). Widoczne spadki względem 2023 roku odnotowały również walka z głodem i niedożywieniem (spadek o 9 pproc.) oraz prawa człowieka (spadek o 6 pproc.).

Chęć wsparcia praw mniejszości seksualnych nie zmieniła się znacząco, jednak rokrocznie zamyka zestawienie. W latach 2023–2025 ten cel było gotowych wesprzeć odpowiednio 33, 35 i 34 proc. badanych.

Czy był(a)by Pan(i) skłonny(a) wesprzeć z własnych pieniędzy następujące cele? (2025 N=1000, 2024 N=1000, 2023 N=1080, 2021 N=1009) (zsumowane odpowiedzi zdecydowanie tak + raczej tak)

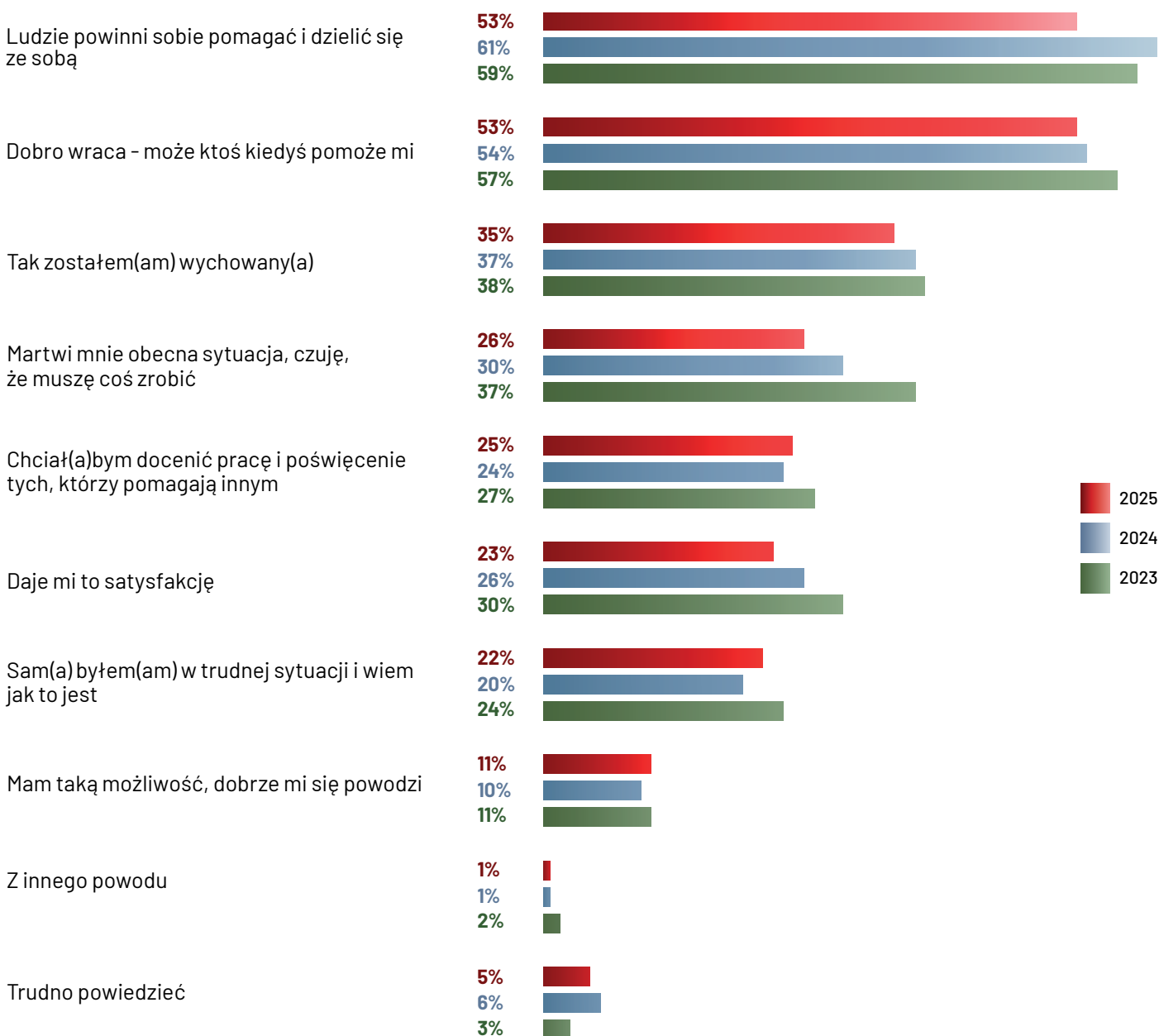
☆ III. MOTYWACJE WSPARCIA CELÓW SPOŁECZNYCH

W badaniu zapytaliśmy respondentów i respondentki o motywacje do pomagania. Najczęściej wskazywano na przekonanie, że ludzie powinni sobie pomagać oraz wiarę w zasadę wzajemności („dobro wraca”) – po 53 proc. wskazań uzyskały obie odpowiedzi. Nieco mniej osób stwierdziło, że pomagają, ponieważ tak zostali wychowani (35 proc.).

Większość motywacji do pomagania maleje w porównaniu do poprzednich lat. Coraz mniej osób deklaruje, że martwi je obecna sytuacja i czuje, że „musi coś zrobić” (spadek o 11 pproc. w porównaniu do 2023 r.). Również mniej osób przyznało, że pomaganie daje im satysfakcję (spadek o 7 pproc.).

Motywacje związane z chęcią docenienia pracy innych oraz osobistym doświadczeniem trudnej sytuacji utrzymują się na podobnym poziomie. Ponadto niezmiennie około 10 proc. Polek i Polaków deklaruje, że dobrze im się powodzi i mają możliwość niesienia pomocy.

Wskazał(a) Pan(i), że był(a)by Pan(i) skłonny wesprzeć niektóre z ww. celów. Proszę powiedzieć, dlaczego był(a)by Pan(i) do tego gotowy(a)? (2025 N=924, 2024 N=924, 2023 N=1012)

MOTYWACJE WSPARCIA CELÓW SPOŁECZNYCH A WIEK

Młodsze osoby częściej niż inni stwierdzały, że mają możliwość pomagania, bo dobrze im się powodzi. Na taką odpowiedź wskazało 22 proc. respondentów w grupie wiekowej 18-24 lata i 19 proc. w grupie 25-34 lata. Z kolei osoby powyżej 60 roku życia częściej niż inni uważają, że ludzie powinni sobie pomagać i dzielić ze sobą (64 proc.).

• **BO MAM TAKĄ MOŻLIWOŚĆ, DOBRZE MI SIĘ POWODZI** ↑

OSOBY W WIEKU 18-24 LATA (N=78)

22%

OSOBY W WIEKU 25-34 LATA (N=142)

19%

• **BO UWAŻAM, ŻE LUDZIE POWINNI SOBIE POMAGAĆ I DZIELIĆ SIĘ ZE SOBĄ** ↑

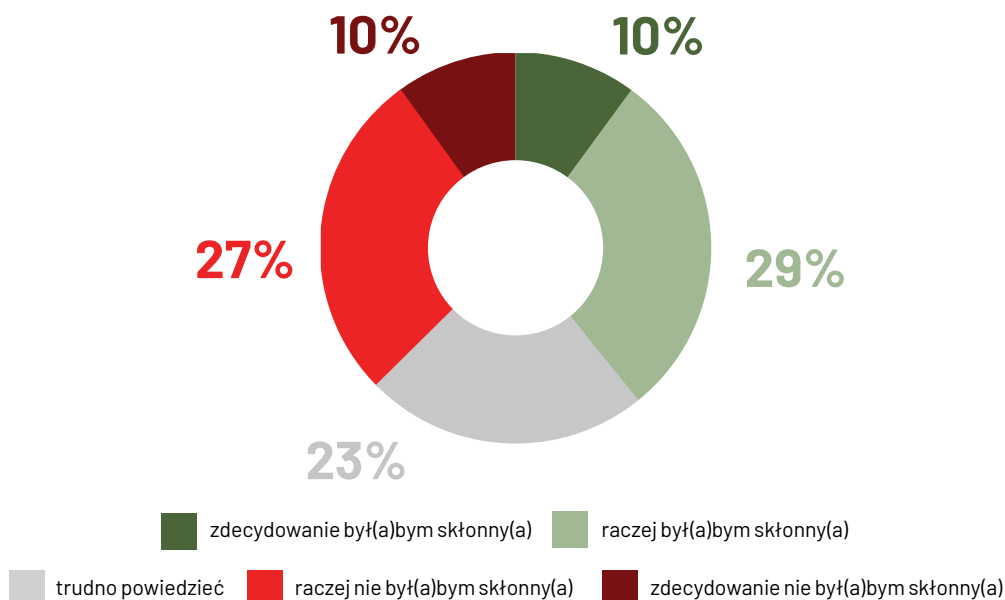
OSOBY POWYŻEJ 60 ROKU ŻYCIA (N=298)

64%

IV. CHĘĆ STAŁEGO WSPIERANIA CELÓW CHARYTATYWNYCH

Blisko dwie na pięć osób (39 proc.) deklaruje chęć stałego wspierania wybranego celu charytatywnego – z czego 10 proc. zdecydowanie, a 29 proc. raczej byłoby na to gotowych. Brak gotowości zadeklarowało 37 proc. badanych (27 proc. raczej nie byłoby skłonnych do regularnego wsparcia, a 10 proc. zdecydowanie by go nie podjęło). Niepewność w tej kwestii wyraża 23 proc. respondentów.

Czy był(a)by Pan(i) skłonny(a) czy też nie był(a)by Pan(i) skłonny(a) wspierać któryś z tych celów w sposób stały, np. poprzez przelew cykliczny lub polecenie zapłaty? (N=924)

V. GOTOWOŚĆ WSPARCIA PIENIĘŻNEGO OKREŚLONYCH GRUP

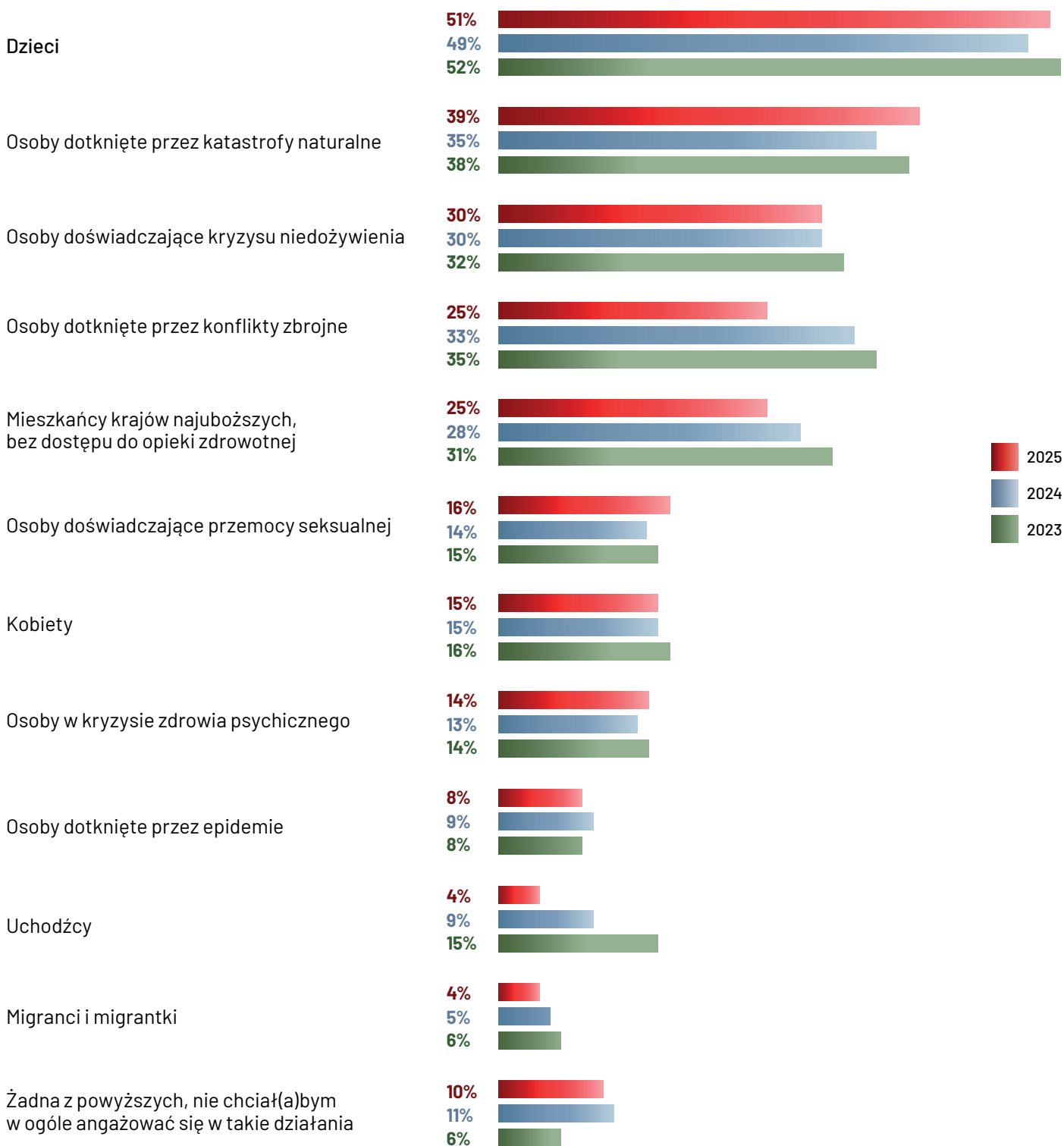
Podobnie, jak w poprzednich latach, w 2025 roku najczęściej wskazywaną grupą, którą ankietowani gotowi byłiby wesprzeć swoimi pieniędzmi, są dzieci (51 proc.). Wielu z nas chętnie wesprze ofiary katastrof naturalnych (39 proc.) oraz osoby w kryzysie niedożywienia (30 proc.). Nieco rzadziej badani wskazują osoby dotknięte przez konflikty zbrojne (spadek z 35 proc. w 2023 r. do 25 proc. w 2025 r.) oraz mieszkańców krajów najuboższych (spadek z 31 proc. w 2023 r. do 25 proc. w 2025 r.).

Rzadziej deklarujemy gotowość do wspierania osób doświadczających przemocy seksualnej (16 proc.), kobiet (15 proc.), osób w kryzysie zdrowia psychicznego (14 proc.) i osób dotkniętych przez epidemie (8 proc.). Na przestrzeni lat chęć wsparcia tych grup znacząco się nie zmieniła.

Najrzadziej badani byli zainteresowani wsparciem uchodźców (znacznym spadkiem z 15 proc. w 2023 r. do 4 proc. obecnie) i migrantów (spadek z 6 proc. w 2023 roku do 4 proc. obecnie).

Co dziesiąty badany (10 proc.) nie chciałby angażować się w pomoc pieniężną dla którejkolwiek ze wskazanych grup. Dwa lata temu było to 6 proc. badanych.

Czy gdyby miał(a) Pan(i) taką możliwość, był(a)by Pan(i) gotowy(a) czy też nie był(a)by gotowy(a) wesprzeć swoimi pieniędzmi działania na rzecz tych grup? (2025 N=1000, 2024 N=1000, 2023 N=1080)

GOTOWOŚĆ WSPARCIA PIENIĘŻNEGO OKREŚLONYCH GRUP A PŁEĆ

Kobiety istotnie częściej deklarują gotowość do wsparcia dzieci (55 proc. wskazań w porównaniu do 47 proc. w przypadku mężczyzn) innych kobiet (21 proc. w porównaniu do 8 proc.), osób doświadczających przemocy seksualnej (22 proc. w porównaniu do 9 proc.) oraz osób w kryzysie zdrowia psychicznego (17 proc. w porównaniu do 11 proc.).

Mężczyźni chętniej niż kobiety wsparliby osoby dotknięte przez katastrofy naturalne (42 proc. wskazań wśród mężczyzn w porównaniu do 35 proc. wskazań wśród kobiet), osoby dotknięte konfliktami zbrojnymi (32 proc. w porównaniu do 19 proc.) oraz uchodźców (6 proc. w porównaniu do 3 proc.).

KOBIETY (N=524) ♀

♂ MĘSCZYŹNI (N=476)

Dzieci	55%		47%
Kobiety	21%		8%
Osoby doświadczające przemocy seksualnej	22%		9%
Osoby w kryzysie zdrowia psychicznego	17%		11%
Osoby dotknięte katastrofami naturalnymi	35%		42%
Osoby dotknięte przez konflikty zbrojne	19%		32%
Uchodźcy	3%		6%

GOTOWOŚĆ WSPARCIA PIENIĘŻNEGO OKREŚLONYCH GRUP A WIEK

Osoby młodsze (18-24 lata) częściej niż osoby z innych grup wiekowych deklarują chęć wsparcia osób dotkniętych przemocą seksualną (30 proc.). Natomiast osoby starsze w wieku 60 lat i więcej częściej niż inne wskazywały na ofiary katastrof naturalnych (51 proc.) i konfliktów zbrojnych (35 proc.) oraz uchodźców (8 proc.).

 GRUPA WIEKOWA 18-24 LATA (N=81) ↑

30%

Osoby doświadczające przemocy seksualnej

 GRUPA WIEKOWA 60+ (N=323) ↑

51%

Osoby dotknięte przez katastrofy naturalne

35%

Osoby dotknięte przez konflikty zbrojne

8%

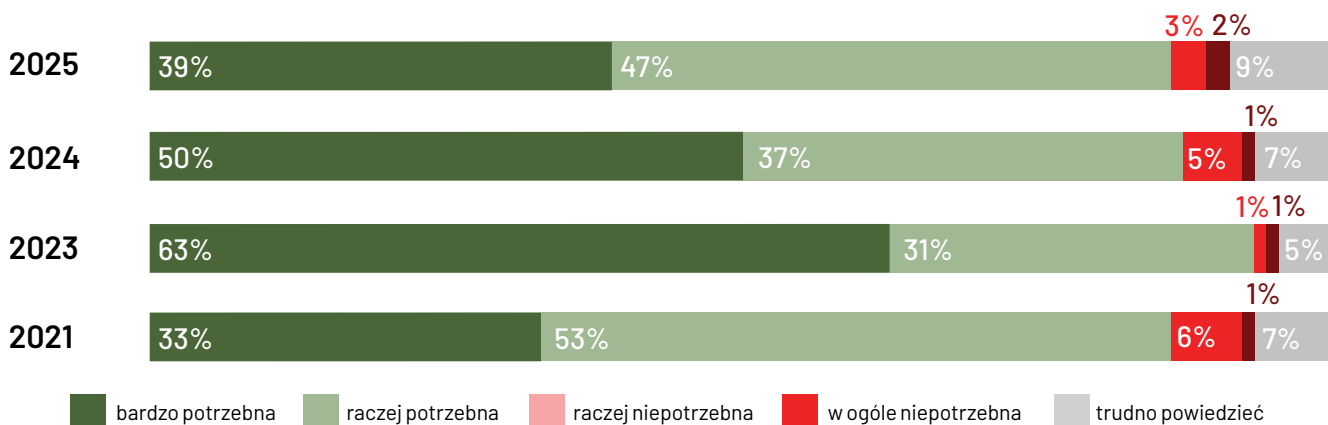
Uchodźcy

POSTAWY POLEK I POLAKÓW WOBEC POMOCY HUMANITARNEJ

VI. ZAPOTRZEBOWANIE NA POMOC HUMANITARNA

Większość Polek i Polaków (86 proc.) uważa, że pomoc humanitarna jest obecnie potrzebna. Tegoroczne wyniki nie różnią się znacząco od ubiegłorocznych, jednak zmieniła się temperatura udzielanych odpowiedzi. Odsetek osób uznających pomoc humanitarną za bardzo potrzebną zmniejszył się o 11 pproc. w porównaniu do 2024 roku i o 24 pproc. w porównaniu do 2023 roku.

Na ile pomoc humanitarna jest dziś potrzebna lub niepotrzebna? (2024 N=1000, 2023 N=1080, 2022 N=1080, 2021 N=1009)

Najczęściej przekonane o tym, że pomoc humanitarna jest bardzo potrzebna są osoby powyżej 60 roku życia (90 proc.).

NAJWIĘCEJ ODPOWIEDZI BARDZO POTRZEBNA + RACZEJ POTRZEBNA (2025)

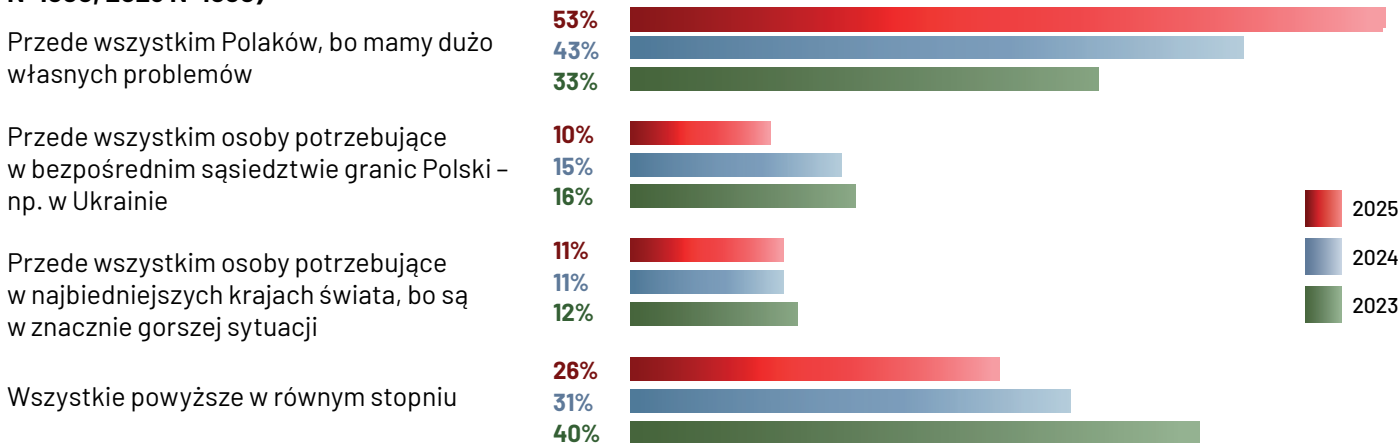
WŚRÓD OSÓB POWYŻEJ 60 ROKU ŻYCIA (N=323)

90%

VII. KOGO POWINNY WSPIERAĆ ORGANIZACJE HUMANITARNE?

Coraz więcej Polaków wydaje się przedkładać interesy własnego społeczeństwa nad solidarność międzynarodową. Ponad połowa badanych (53 proc.) uważa, że organizacje humanitarne działające w Polsce powinny wspierać przede wszystkim Polaków, ponieważ „boryka się z wieloma własnymi problemami”. Odsetek ten wzrósł o 10 punktów procentowych w porównaniu z rokiem ubiegłym i aż o 20 punktów procentowych względem wyników sprzed dwóch lat. Nieco ponad jedna czwarta Polaków (26 proc.) uważa, że organizacje humanitarne powinny pomagać wszystkim wymienionym grupom w równym stopniu.

Czy Pana(i) zdaniem organizacje humanitarne działające w Polsce powinny obecnie wspierać... (2025 N=1000, 2024 N=1000, 2023 N=1080)

KOGO POWINNY WSPIERAĆ ORGANIZACJE HUMANITARNE A PŁEĆ, WIEK I MIEJSCE ZAMIESZKANIA

Opinie na temat tego, komu powinny pomagać organizacje humanitarne działające w Polsce, są zróżnicowane wśród kobiet i mężczyzn, ale także wśród osób młodszych i starszych oraz mieszkańców małych i dużych miast.

O tym, że organizacje powinny pomagać przede wszystkim Polakom, są przekonane głównie kobiety (57 proc. w porównaniu do 49 proc. mężczyzn). Z tym stwierdzeniem częściej zgadzają się również osoby z miast powyżej 500 tys. mieszkańców niż osoby z mniejszych miast do 20 tys. mieszkańców (62 proc. w porównaniu do 50 proc.).

„Organizacje humanitarne powinny wspierać przede wszystkim osoby potrzebujące w bezpośrednim sąsiedztwie naszych granic, np. Ukrainie” – to stwierdzenie częściej popierają osoby w wieku 18-24 niż powyżej 60 lat (19 proc. w porównaniu do 9 proc.) oraz mężczyźni niż kobiety (12 proc. w porównaniu do 7 proc.).

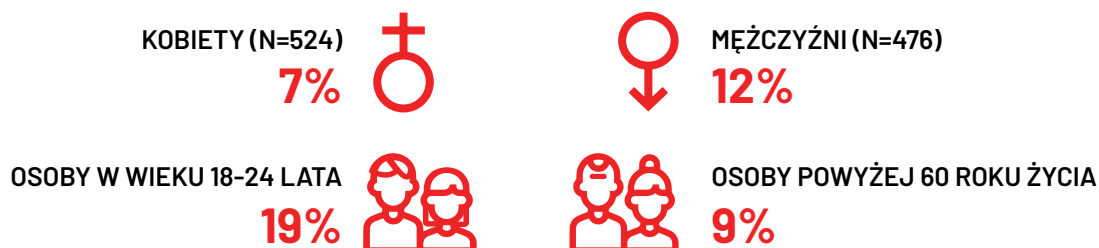
Mężczyźni częściej niż kobiety wskazują również na odpowiedź, że wszystkie wskazane grupy powinny być wspierane w równym stopniu (29 proc. w porównaniu do 23 proc.). Takiego zdania są też częściej osoby w wieku powyżej 60 lat niż w wieku 18-24 lata (38 proc. w porównaniu do 15 proc.).

ORGANIZACJE POWINNY WSPIERAĆ PRZED E WSZYSTKIM:

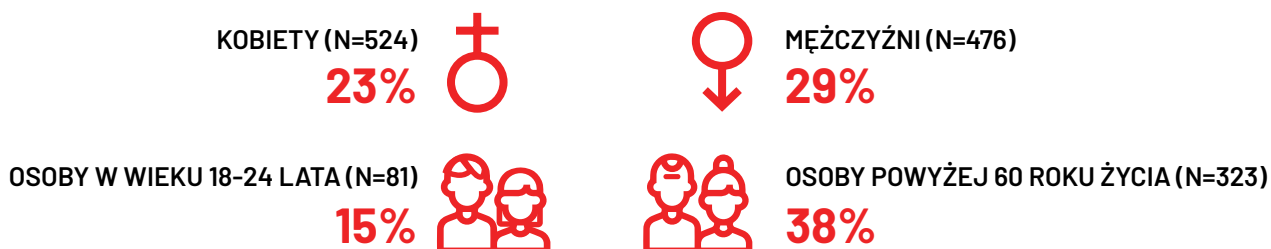
• POLAKÓW

• OSOBY POTRZEBUJĄCE W BEZPOŚREDNIM SĄSIEDZTWIE NASZYCH GRANIC

• WSZYSTKIE WSKAZANE GRUPY POWINNY BYĆ WSPIERANE W RÓWNYM STOPNIU

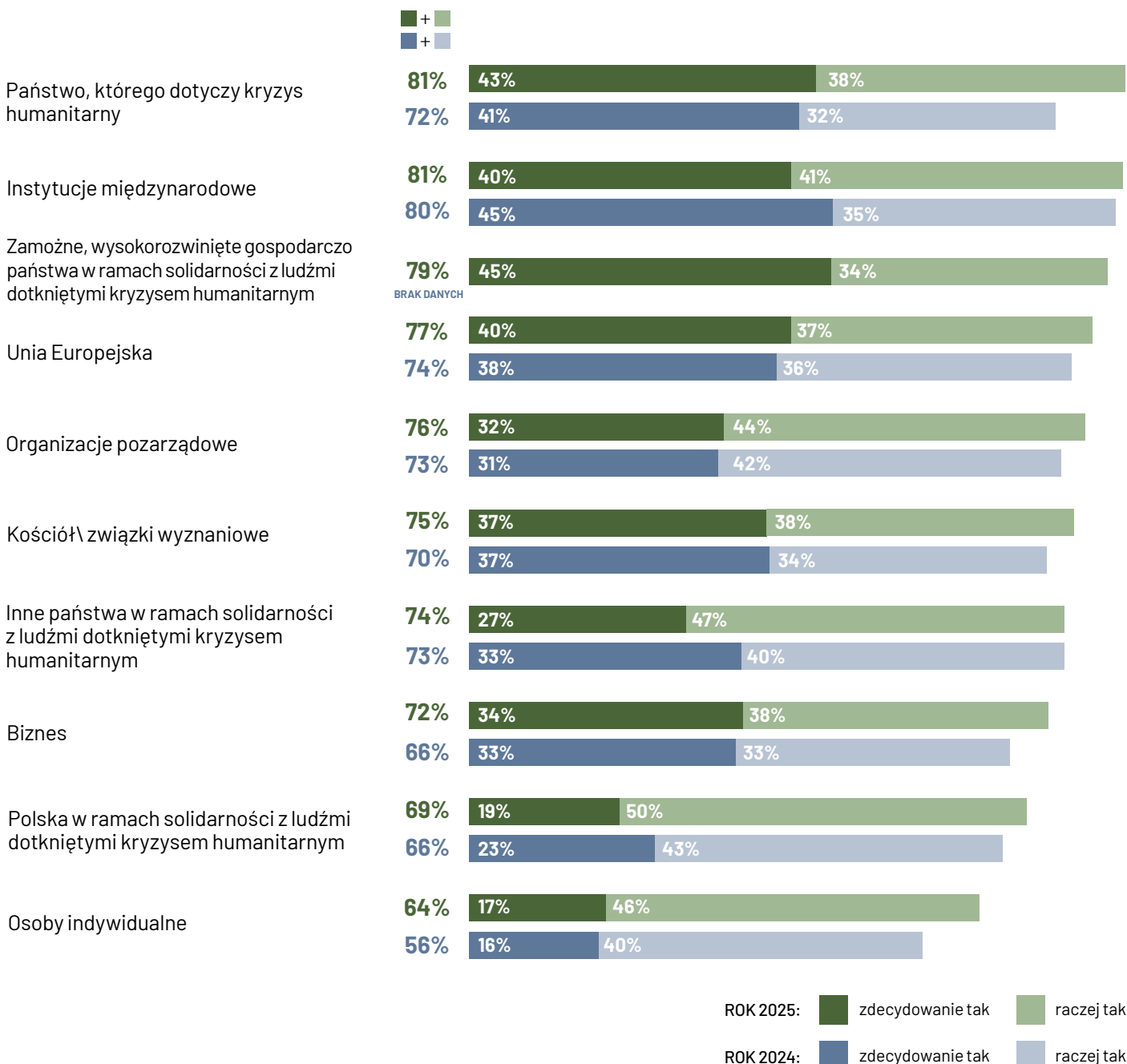
🤝 VIII. PODMIOTY ZOBOWIĄZANE DO NIESIENIA POMOCY

W badaniu zapytano ankietowanych o to, kto powinien pomagać ludziom dotkniętym skutkami kryzysów humanitarnych. Ci najczęściej wskazywali państwa, których kryzys dotyczy (81 proc.), instytucje międzynarodowe (81 proc.) oraz zamożne, wysoko rozwinięte gospodarczo kraje, działające w ramach solidarności z poszkodowanymi (79 proc.).

Wszystkie pozostałe podmioty zostały wskazane przez ponad połowę badanych. Na przedostatnim miejscu znalazła się Polska, która zdaniem 69 proc. badanych powinna angażować się w pomoc w ramach solidarności z ludźmi dotkniętymi kryzysem humanitarnym. Najmniej osób uznało, że to na jednostkach indywidualnych spoczywa odpowiedzialność za pomoc (64 proc.).

W porównaniu do 2024 roku największy wzrost wskazań odnotowały: państwa dotknięte kryzysem (wzrost o 9 pproc.), osoby indywidualne (wzrost o 8 pproc.) oraz biznes (wzrost o 6 pproc.).

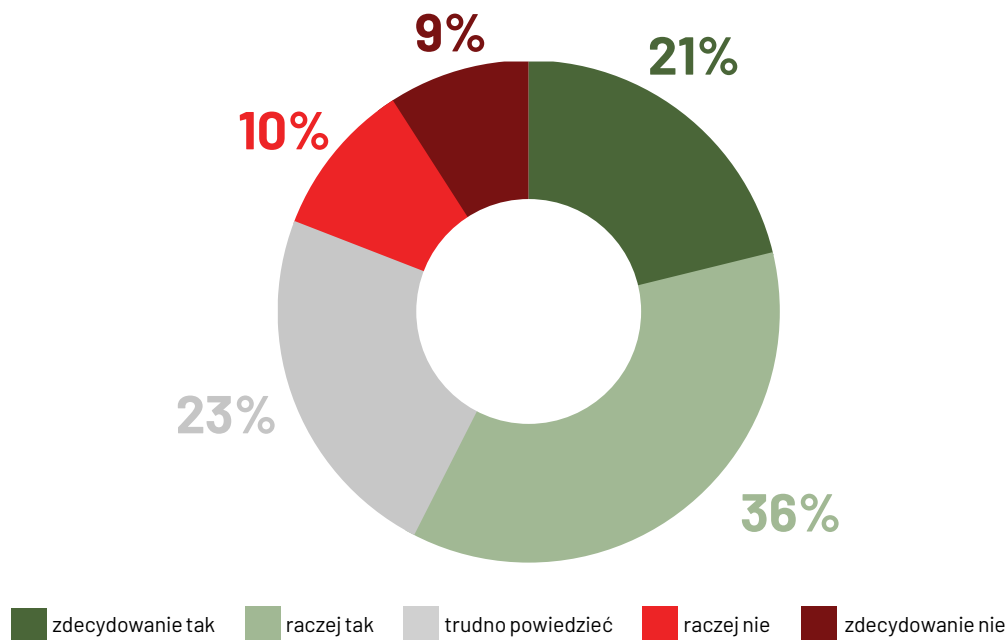
Kto według Pana(i) powinien pomagać ludziom dotkniętym skutkami kryzysów humanitarnych? (2025 N=1000, 2024)

IX. POMOC MIGRANTOM NA GRANICY

Ponad połowa Polek i Polaków (57 proc.) uważa, że organizacje medycznej pomocy humanitarnej powinny mieć dostęp i móc pomagać osobom, które przekroczyły granicę polsko-białoruską. Prawie jedna czwarta badanych (23 proc.) nie ma opinii na ten temat.

Czy organizacje medycznej pomocy humanitarnej powinny mieć dostęp i móc pomagać osobom, które przekroczyły granicę polsko-białoruską i potrzebują pilnej pomocy medycznej? (N=1000)

Opinię o konieczności dostępu do pomocy humanitarnej na granicy częściej podzielają osoby powyżej 60 roku życia (67 proc.) oraz badani z wykształceniem wyższym (70 proc.).

NAJWIĘCEJ ODPOWIEDZI ZDECYDOWANIE TAK + RACZEJ TAK

WŚRÓD OSÓB POWYŻEJ
60 ROKU ŻYCIA (N=323)

67%

WŚRÓD Z WYKSZTAŁCENIEM
WYŻSZYM (N=276)

70%

O LEKARZACH BEZ GRANIC

Lekarze bez Granic to międzynarodowa medyczna organizacja humanitarna. Ratujemy zdrowie i życie ludzi tam, gdzie potrzeby humanitarne są największe. Niesiemy niezbędną pomoc ofiarom konfliktów zbrojnych, epidemii i klęsk żywiołowych oraz społecznościom wykluczonym z dostępu do opieki zdrowotnej. Działamy od ponad 50 lat. Dziś obecni jesteśmy w ponad 70 państwach.

W swoich działaniach kierujemy się etyką lekarską oraz zasadami bezstronności, niezależności i neutralności. Jest to możliwe dzięki prywatnym darczyńcom – 98 procent naszych funduszy pochodzi z prywatnych darowizn. Dzięki temu możemy podejmować działania na podstawie własnego rozpoznania potrzeb i działać natychmiast, kiedy jest taka potrzeba – nie czekając na efekty zbiórek, granty czy decyzje polityczne.

lekarze-bez-granic.pl

MEDECINS SANS FRONTIERES
LEKARZE BEZ GRANIC